

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj:2-Povrv-1450/17-60

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Andrijani Markić Jurišić kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Auto centar Aleksić d.o.o. u stečaju, Šibenik, Zapadna magistrala 1g, OIB: 39122863426, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Iva Petanjek, zastupana po punomoćniku Hrvoju Kraljičkoviću, odvjetniku u Zagrebu, Kninski trg 13, protiv tuženice Mateje Joskić iz Zagreba, Rujanska 4, OIB: 45025543103, koju zastupaju punomoćnici Petar Petrić i Ana-Marija Kajić, odvjetnici u Zagrebu, Trnjanska cesta 37, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 17. siječnja 2019. u prisutnosti z. punomoćnika tužitelja Ivana Vuljanića - odvjetničkog vježbenika te punomoćnice tuženice, 28. veljače 2019.

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Aljoše Gojanovića od 27. svibnja 2011. broj:Ovrv-196/11 kojim je tuženici naloženo isplatiti tužitelju u roku od 8 dana iznos od 19.606,86 kn, kao i zateznu kamatu obračunatu u iznosu 4.228,10 kn.

II. Nalaže se tuženici Mateji Joskić iz Zagreba, Rujanska 4, OIB: 45025543103 naknaditi tužitelju Auto centar Aleksić d.o.o. u stečaju, Šibenik, Zapadna magistrala 1g, OIB: 39122863426 trošak parničnog postupka u iznosu 18.524,97 kn, kao i zateznu kamatu na dio tog troška u iznosu 897,47 kn tekuću od 28. veljače 2019. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Temeljem prijedloga tužitelja javni je bilježnik Aljoša Gojanović 27. svibnja 2011. donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave broj:Ovrv-196/11 kojim je tuženici naloženo isplatiti tužitelju iznos od 19.606,86 kn sa zateznom kamatom u iznosu 4.228,10 kn i trošak postupka u iznosu 897,47 kn sa zateznom kamatom tekućom od donošenja rješenja o ovrsi do isplate, sve u roku od 8 dana.

Tuženica prigovorom pobija rješenje o ovrsi navodeći u bitnom da je zatraženo provođenje ovrhe na njezinoj cjelokupnoj imovini, što je u suprotnosti s odredbama Ovršnog zakona, da je tijekom zateznih kamata određen protivno čl.29. Zakona o

obveznim odnosima ("Narodne Novine" 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje; dalje:ZOO) jer nije navedena stopa niti tijekom iste, da stranka Autocentar Aleksić d.o.o. ne postoji i stoga ne može biti stranka u postupku te da ona nema nepodmirenih dugovanja prema toj stranci, kao niti prema Auto centar Aleksić d.o.o., slijedom čega osporava osnovu i visinu zahtjeva u cijelosti.

Povodom prigovora tuženice rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinute su provedene radnje te određeno da se postupak ima nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

U tijeku postupka tužitelj navodi da njegov točan naziv glasi Auto centar Aleksić d.o.o., a da je kod sastavljanja prijedloga za ovrhu došlo do omaške u pisanju naziva, da predmetni dug proizlazi iz ugovora o kupoprodaji vozila od 21. siječnja 2010., da je tuženica podmirila dio kupoprodajne cijene prema izdanom joj računu i to putem kredita te da je ostao neplaćen dio cijene u iznosu 19.606,86 kn uvećano za zatezne kamate koje teku od 21. siječnja 2010., pa kako se tuženica kao vlasnica kupljenog vozila registrirala kod nadležne policijske postaje, a nije u potpunosti podmirila obvezu isplate kupoprodajne cijene, to tužitelj u konačnici predlaže donošenje presude kojom se u cijelosti održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Aljoše Gojanovića od 27. svibnja 2011. broj:Ovrv-196/11.

Tuženica pak navodi da je došlo do subjektivne preinake tužbe i istoj se protivi, ističe prigovor promašene pasivne legitimacije jer da nije sudjelovala u postupku pregovora oko kupnje vozila niti potpisala račun izdan za tu kupnju, već je kupac tog vozila bio Marko Joskić, kojem je isto i predano u posjed, a da okolnost što je vozilo na nju registrirano ne znači da je vlasnica istog.

U tijeku postupka sud je izvršio uvid u pregled otvorenih stavki, obračun kamata, izvadak iz registra, financijsku karticu, račun, mjesečni izvještaj, ugovor od 14. siječnja 2010.g., kalkulaciju i izvod po računu i dopis PU Zagrebačke od 18. srpnja 2018. te saslušao stranke i svjedoke Davora Škugora, Veselu Mihaljević, Danijela Horvata, Marka Joskića i Ivicu Joskića.

Preostalu dokumentaciju sud nije posebno razmatrao i cijenio jer istu ne nalazi relevantnom za predmet spora.

Ocjenujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14; dalje:ZPP), sud je utvrdio da je zahtjev tužitelja osnovan.

Iz dokumentacije u koju je izvršen uvid kao relevantno proizlazi slijedeće:

- da OIB naveden u prijedlogu za ovrhu odgovara OIB-u tužitelja,
- da je između tužitelja, kao kupca i Alena Bračanova, kao prodavatelja zaključen 14. siječnja 2010. ugovor o kupoprodaji motornog vozila - Opel Vectra za iznos od 98.550,00 kn,
- da je na ime tuženice 21. siječnja 2010. izdan račun 373-777 iz kojeg proizlazi da se radi o osobnom vozilu Opel Vectra i cijeni od 98.550,00 kn,
- da na gore navedenom računu potpis na mjestu kupca ne odgovara potpisu tuženice na punomoći, a usporedbom istih golim okom nisu nađene nikakve sličnosti,
- da je za potrebe tuženice, kao klijenta, putem CrediFlex-a tužitelju isplaćen 20. siječnja 2010. iznos od 10.827,00 kn za gore navedeno osobno vozilo,
- da je tuženica kod PU Zagrebačke bila evidentirana kao vlasnica tog vozila u razdoblju od 10. veljače 2010. do 1. srpnja 2014.
- da je tuženica u pregledu otvorenih stavki tužitelja evidentirana kao obveznik isplate iznosa od 19.606,86 kn prema kupoprodajnom ugovoru od 21. siječnja 2010. odnosno računu 053785A,

-da kamata na gore navedeni iznos za razdoblje od 21. siječnja 2010. do 29. travnja 2011. iznosi 4.228,10 kn,

-da su gore navedeni iznosi vidljivi i u financijskoj kartici.

U odnosu na prigovor tuženice da je zatraženo provođenje ovrhe na njezinoj cjelokupnoj imovini, što da je u suprotnosti s odredbama Ovršnog zakona, napominje se da to pitanje nije odlučno u situaciji kada je rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinute su provedene radnje te određeno da se postupak ima nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, dok u odnosu na stajalište da stranka Autocentar Aleksić d.o.o. ne postoji i da je označavanjem stranke kao Auto centar Aleksić d.o.o. došlo do subjektivne preinake tužbe, kojoj se ona protivi, valja napomenuti da se ne radi o subjektivnoj preinaci već pogrešci u pisanju naziva tužitelja i posljedično tome ispravku te očite pogreške.

Što se tiče prigovora tuženice na visinu zahtjeva ističe se kako iz pregleda otvorenih stavki proizlazi da preostali dug po osnovi kupoprodaje iznosi 19.606,86 kn na ime glavnice i 4.228,10 kn na ime kamata, pa kako tuženica tijekom postupka ničim nije dokazala da je glavnice podmirena ili da je zatezna kamata eventualno pogrešno obračunata, to se prigovor po pitanju visine zahtjeva ukazuje neosnovanim, .

Iskaze svjedoka Marka Joskića, Ivice Joskića, Danijela Horvata i tuženice sud je prihvatio kao neposredno uvjerljive, iskrene, životne te u bitnom međusobno suglasne u dijelu iz kojih kao relevantno proizlazi da je suprug tuženice Marko Joskić vodio pregovore oko kupnje vozila i isto je trebalo glasiti na njezino ime, da je tuženica podigla kredit i tako platila cijenu za vozilo te da ga je preuzeo upravo Marko Joskić.

Iskaz ranijeg direktora tužitelja Mate Aleksića sud je prihvatio kao uvjerljiv u dijelu iz kojeg proizlazi da je sa suprugom tuženice Markom Joskićem svojevremeno bio u poslovnoj suradnji, da je pregovore oko kupnje konkretnog vozila vodio suprug tuženice, da je tuženica podigla kredit i platila dio kupoprodajne cijene i nakon toga je trebala postati vlasnicom te da je dozvolio suprugu tuženice da preuzme vozilo prije potpune isplate jer mu je vjerovao i očekivao da će suprug tuženice unutar mjesec dana u njezino ime platiti ostatak cijene, što nije učinjeno, dok je njegov iskaz ocijenjen neuvjerljivim, suprotnim s prihvaćenim iskazom svjedoka Marka Joskića, Ivice Joskića, Danijela Horvata i tuženice u dijelu iz kojeg bi proizlazilo da se na računu za kupljeno vozilo nalazi potpis tuženice, posebice u situaciji kada je usporedbom potpisa tuženice na punomoći s potpisom kupca na tom računu jasno vidljiva njihova različitost golim okom, tj. da potpis na mjestu kupca ne odgovara potpisu tuženice na punomoći.

Sud je kao neposredno uvjerljive i iskrene prihvatio i iskaze svjedoka Davora Škugora, voditelja prodaje tužitelja, u dijelu iz kojeg kao bitno proizlazi da je kupoprodajna cijena za kupljeno vozilo djelomično plaćena, da o mogućnosti predaje vozila kupcu unatoč tome što cijena nije isplaćena odlučuje direktor tužitelja, da se u situaciji kada fizička osoba kupuje vozilo od tužitelja izdavao račun kupcu te da svoja saznanja crpi iz dokumentacije jer sa strankama nije komunicirao te svjedoka Vesele Mihaljević, računovođe kod tužitelja, u dijelu iz kojeg proizlazi da saznanje o tome da je tuženica bila kupac vozila crpi iz računa koji je glasilo na njezino ime.

Slijedom navedenog u postupku je kao relevantno utvrđeno da je pregovore oko kupoprodaje vozila s tužiteljem vodio suprug tuženice Marko Joskić, da je postignut dogovor da vozilo glasi na tuženicu, da je tuženica je 20. siječnja 2010. putem kredita isplatila dio kupoprodajne cijene, tužitelj je 21. siječnja 2010. izdao račun za kupljeno vozilo, a preuzeo ga je suprug tuženice te da je tuženica kod PU Zagrebačke bila evidentirana kao vlasnica tog vozila u razdoblju od 10. veljače 2010. do 1. srpnja 2014.

Sud nalazi utvrđenim da je između stranaka uspostavljen pravni odnos kupoprodaje motornog vozila u kojem je tuženica, kao kupac, preuzela obvezu isplatiti tužitelju kupoprodajnu cijenu, dok je tužitelj preuzeo obvezu predati tuženici motorno vozilo u vlasništvo, sve temeljem čl.376.st.1.ZOO-a, pri čemu okolnosti da stranke nisu sklopile ugovor o kupoprodaji u pisanom obliku, da se na računu ne nalazi potpis tuženice, kao i da je motorno vozilo predano u posjed suprugu tuženice same po sebi ne upućuju na suprotan zaključak.

Naime, logično je i životno za zaključiti, s obzirom na okolnost poznanstva i poslovne suradnje ranijeg direktora tužitelja i supruga tuženice, a samim time i odnosa povjerenja, da je tužitelj motorno vozilo predao osobi koja je bila ovlaštena na preuzimanje istog odnosno da je tuženica svom suprugu dala ovlaštenje da vozilo preuzme u njezino ime, slijedom čega činjenica da je upravo suprug tuženice preuzeo vozilo ne znači da je on bio kupac istog. Kada se, k tome, uzmu u obzir prihvaćeni iskazi svjedoka Marka Joskića, Ivica Joskića, Danijela Horvata i tuženice u pravcu da je vozilo trebalo glasiti na ime tuženice, činjenica da je na njezino ime, kao kupca, izdan račun i da je dio kupoprodajne cijene za to vozilo upravo ona platila putem kredita, a posebno činjenica da je kupljeno vozilo registrirano na njezino ime, do koje registracije, po logici stvari, ne bi moglo doći da se tuženica nije legitimirala kao vlasnik istog, to sud zaključuje da je tužitelj ispunio svoju obvezu predati tuženici motorno vozilo u vlasništvo, dok je tuženica i nadalje u obvezi prema tužitelju isplatiti ostatak kupoprodajne cijene s pripadajućom zateznom kamatom obračunatom u apsolutnom iznosu za razdoblje od dospijeca do 29. travnja 2011., slijedom čega je odlučeno kao u stavku I. izreke presude temeljem čl.451.st.3. ZPP-a u vezi s čl.376.st.1., čl.438.st.1.i čl.29.st.1. i 2. ZOO-a.

U odnosu na troškove postupka napominje se da platni nalog iz rješenja o ovrsi nije moguće održati na snazi u odnosu na trošak postupka, već se taj trošak razmatra u presudi kojom se odlučuje osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim tijekom ovršnog odnosno parničnog postupka s tim u svezi, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude (tako i Zaključak 3.1. na sastanku Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2. lipnja 2017. Su-IV-204/17; dalje:Zaključak).

Temeljem čl.154.st.1. ZPP-a tuženica je dužna naknaditi tužitelju trošak odmjeren u skladu s vrijednosti predmeta spora te Tbr.7-9, 42 i 48/3 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav podnesaka od 5.12.2012., 13.11.2013., 12.10.2018. i 21.12.2018. te pristup na ročišta 13.11.2013., 12.11.2014., 16.4.2015., 14.10.2015., 18.11.2015., 18.4.2018. i 17.1.2019. po 1.000,00 kn, za sastav žalbe iznos od 1.250,00 kn, za pristup na ročište 18.10.2018. i sastav podneska od 29.4.2015. po 250,00 kn, uz pdv u iznosu 3.187,50 kn, trošak javnobilježničke nagrade u iznosu 897,47 kn te trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu 590,00 kn i žalbu u iznosu 1.100,00 kn - sveukupno 18.524,97 kn.

Tužitelju nije priznat trošak za ročište radi objave presude s obzirom na sadržaj odredbe čl. 335.st.9-10. u vezi s čl.155.st.1. ZPP-a. Naime, ako stranka ne pristupi na ročište na kojem se presuda objavljuje sud presudu ističe na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova, a stranka ovjereni prijepis iste može naknadno preuzeti u sudskoj zgradi, iz čega proizlazi da je presuda stranci dostupna putem interneta istoga dana kada se održava ročište radi objave presude i njezin dolazak na to ročište, a time i trošak, nije potreban za vođenje parnice.

S obzirom da je tužitelj predložio održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi u cijelosti, što podrazumijeva i troškove ovršnog postupka s pripadajućom zateznom kamatom, to mu je zatezna kamata na dio troška postupka u iznosu 879,47

kn dosuđena od donošenja prvostupajnske presude do isplate temeljem čl. 29.st.2. ZOO-a u vezi s čl. 30. Ovršnog zakona ("Narodne Novine" 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17) i prethodno spomenutog Zaključka.

U Zagrebu, 28. veljače 2019.

SUDAC:
ANDRIJANA MARKIĆ JURIŠIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog opravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na županijski sud pisanim putem u 4 primjerka.

DNA:

1. odv. Hrvoje Kraljičković
2. odv. Petar Petrić

Rj:

1. pristojbe na ŽDO
2. odluka nepravomoćna
3. kancel - vidi upisnik Povrv
4. kal 30 dana

sudac: Andrijana Markić Jurišić

15. 3. 2019. 20
M
16-5